

maalet saglig set paa, om Regeringens Tilbud tilsigter at yde Ækvivalent, d. v. s. tilstrækkelig stor Beskyttelse i Stedet for Importreguleringen, som bortfalder. Herom vil den højtærede Handelsminister sikkert give Oplysning i det kommende Udvalg. Han kan umulig vente at faa slaaet en Handel af med de Konservative, hvis Meningen paa Forhaand kan ses at være, at de skal købe Katten i Sækken. Jeg tillader mig at nære stor Tvivl om, at Venstre virkelig nu er kommet til Forstaaelse af, hvad det hidtil ganske har savnet enhver Forstaaelse af, nemlig at Frihandels-systemets internationale Grundlag er, at der rundt om i Verden findes et fast funderet Pengevæsen, hvad jo for Tiden aldeles ikke er Tilfældet. Jeg ved, at man fra Venstres Side kalder det Kvaksalveri, naar man fra konservativ og socialdemokratisk Side gør sig til Talsmand for Kriseværnsforanstaltninger i en abnorm Situation i den ene eller den anden Form — derpaa skal det fra konservativ Side, saa vidt jeg har forstaaet, ikke komme an —, medens Forholdet er det, at det i Virkeligheden er dem, der under saadanne Forhold doktrinært paaberaaber sig Frihandels-systemet, som gør sig skyldige i det egentlige økonomiske Kvaksalveri.

Jeg ved, der findes sværmeriske religiøse Sekter, som hævder, at naar et Menneske er sygt, skal det ikke lade sig helbrede af Lægen, nej, man skal lade sig helbrede af Naturens egne lægende Kræfter. Det forekommer mig at være en meget problematisk Anvisning paa Helbredelse, og jeg tror, at hvis en Regering gør disse Anvisninger til sine officielle overfor et økonomisk sygt, i høj Grad sygt Samfund, er det en saadan Regering, der gør sig skyldig i Kvaksalveri. Jeg skal være den første til at indrømme, at en Sygdom kan være af en saadan Art, at den ikke helbredes eller blot mindskes ved de første de bedste Vædsker, som tilbydes af liberale eller radikale Samfundsreformatorer; der bliver i høj Grad skuffet og i høj Grad fornærmede paa Forsynet, naar de ser, at deres udmærkede Midler, deres fortrinlige Bryg ikke har haft den tilsigtede Virkning. Det skal jeg være den første til at erkende; men jeg tror, man samtidig maa erkende, at naar et Samfund ligesom et Menneske — altsaa et levende Væsen, som Samfundet jo i Virkeligheden er — er sygt, saa er den slettest mulige Anvisning, man kan give, at lade det helbredes af sig selv, ved Naturens egne lægende Kræfter. Nej, hvad det i saadant et Tilfælde som det, vi staar over-

for, gælder om, er netop, at der bliver gjort noget, at Lægen træder til, at Lægen handler, og derefter, at det, der bliver gjort, er det rigtige, at Diagnosen stilles rigtigt, og at Midlet retter sig efter Diagnosen. Det er det, det gælder om.

Jeg vil for at tydeliggøre, hvor skæv og misvisende Venstres Paaberaabelse af Frihandelsystemet under saadanne Forhold er, tillade mig at rette det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister og den højtærede Handelsminister — for jeg synes, det er dem, der maa have Bevisbyrden, og ikke os andre —, om de virkelig mener, at den Omstændighed, at hele Verden udenomkring os, at alle afgørende økonomiske Verdensfaktorer værner sig med høje Kriseforanstaltninger, er ganske irrelevant for Spørgsmaalet om Frihandelsystemets Berettigelse eller Ikke-Berettigelse, at den Omstændighed, at Verden eller de afgørende Faktorer i Verden er Frihandelsstater eller Beskyttelsesstater, er fuldstændig irrelevant for Frihandelsprincipets Værdi for Danmark. Det forekommer mig, at det maa være dem, der paastaar dette, som har Bevisbyrden derfor. Var Meningen med Frihandelsprincippet, da det oprindeligt lanceredes i Midten af forrige Aarhundrede, ikke i Virkeligheden det, at der ved Hjælp af dette System kunde skabes fair Handel, fair Konkurrence, at Frikonkurrencen og Frihandelen var synonyme, ensbetydende med fair Handel og fair Konkurrence, fordi det gav de naturligste, de sundeste Betingelser for Vareudvekslingen i Verden. Var det ikke det, der var den til Grund liggende Tanke den Gang, og holder det Stik, at det er saa, naar Forholdene er saaledes, som de er nu?

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup paaberaabte sig overfor det ærede Medlem Hr. Rode i det korte Replikskifte i Fredags Hensynet til den danske Landbrugseksport til Českoslovakiet som Argument for, at vi ikke kunde opretholde Importreguleringen for Skotøj. Jeg vil her gerne bringe i Erindring en, som det forekommer mig, fuldstændig rigtig Betragtning om dette Spørgsmaal, som forleden stod at læse i „Finanstidende“s ledende Artikel. Der stod nemlig dette Spørgsmaal opkastet, om man med Rette kan hævde, at Værdien af den Landbrugseksport, der finder Sted til Českoslovakiet, opvejer det Tab, som lides ved, at danske Industrier ruineres og dansk Arbejdsløshed forøges i uforholdsmæssig Grad som Følge af den abnorme Import fra de valutasvage Lande, Tyskland og Českoslovakiet. Der gøres i Artiklen opmærksom paa, at denne Eksport af Landbrugsprodukter til de valutasvage